

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului declarat de avocatul Elena Munteanu în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Werner Hölscher Bernhardt către Rîmiș Sergiu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 23 iunie 2026,

Dosarul nr. 2r-283/26

PIGD nr. 2-26045935-03-2r-17082026

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (judecătorul Toma Alexandru)

06 noiembrie 2026, mun. Bălți

Textul corespunde originalului

Examinând fără citarea părților recursul declarat de avocatul Elena Munteanu în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Werner Hölscher Bernhardt către Rîmiș Sergiu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 23 iunie 2026,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:

Elena Grumeza*, Președinte,*
Ivan Parii,
Natalia Costaș, *judecători*

a constatat următoarele:

ÎN FAPT

1. La 09 aprilie 2026, Werner Hölscher Bernhardt prin intermediul reprezentantului său, avocatul Munteanu Elena, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rîmiș Sergiu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.
2. Reclamantul solicită încasarea de la Rîmiș Sergiu în beneficiul Werner Hölscher Bernhardt a datoriei în sumă totală de 244 258 Euro, a penalității contractuale în mărime de 110 016, 47 Euro, încasarea taxei de stat achitată la depunerea acțiunii în instanță în mărime de 137 423, 77 lei și taxei de timbru în sumă de 200 lei.
3. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, în scopul asigurării acțiunii, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile, precum şi pe mijloacele bănești ale pârâtului, în limita valorii acțiunii de 354 274, 47 Euro.
4. În susținerea cererii de asigurare a acțiunii reclamantul a menționat faptul că, este cetățean german, care activează în domeniul agrar în Germania. Începând cu anul 2008, a manifestat interesul să investească în agricultura din Republica Moldova. Prin intermediul unor cunoștințe, a intrat în contact cu dl Sergiu Rîmiș („pârât”).
5. Începând cu sfârșitul anului 2008, a transferat pârâtului sume de bani. În anul 2009, reclamantul și pârâtul au fondat compania Î.M. „Opti Agro” S.R.L., în care reclamantul deținea 99,5 % cotă-parte din capitalul social, iar pârâtul - 0,5 %. Pârâtul a fost desemnat administrator al Î.M. „Opti Agro” S.R.L.
6. Pârâtul identifica terenurile, comunica reclamantului numele vânzătorilor, suprafețele ce urmau a fi procurate şi prețul ce urma a fi achitat, iar în baza acestei informații, reclamantul efectua transferul.

7. Din banii transferați de către reclamant, pârâtul urma să procure terenuri agricole, care să fie date în folosință gratuită către Î.M. „Opti Agro” S.R.L. La fel, terenurile urmau a fi ipotecate în favoarea reclamantului, ca garanție pentru restituirea sumelor de bani împrumutate.
8. Aceste condiții au fost prevăzute de părți şi în Acordul de anulare din 10 mai 2010. În total, pe parcursul anilor, reclamantul a transferat pârâtului o sumă de peste 2 000 000 Euro.
9. În anul 2015 pârâtul a divorțat, iar procesul de partaj a bunurilor comune, care au inclus şi terenurile procurate din banii împrumutați de reclamant, a afectat investițiile făcute de reclamant. Pârâtul i-a dat asigurări reclamantului că va redresa situația, reclamantul continuând să transfere bani pârâtului pentru procurarea de terenuri care să fie folosite în activitatea companiei.
10. Pentru o parte din banii împrumutați, până în anul 2015, pentru terenurile care au fost partajate cu fosta soție a pârâtului, a fost înaintată o acțiune de încasare a datoriei. În cadrul procesului respectiv, pârâtul a recunoscut acțiunea. Acțiunea a fost admisă de către instanță prin hotărârea din 13 octombrie 2025, însă pârâtul nu a restituit până în prezent sumele de bani.
11. Începând cu anul 2024, dubiile reclamantului cu privire la buna-credință a pârâtului au început să devină o certitudine. În acest sens, reclamantul relevă că, pârâtul tot amâna în ultimii ani să comunice reclamantului informațiile cu privire la terenurile procurate sau să semneze contractele de ipotecă.
12. La sfârșitul anului 2024 împotriva Î.M. „Opti Agro” S.R.L. a fost depusă o cerere introductivă. Pârâtul, care este şi administratorul Î.M. „Opti Agro” S.R.L. a refuzat să comunice reclamantului informații despre activitatea companiei, suprafețele recoltate, terenurile arendate ș.a. În anul 2025, reclamantul a aflat că, folosind o procură (care nu acorda împuternicirea de a reduce a capitalului social) eliberată fostei traducătoare a reclamantului şi actuala soție a pârâtului, ultimul şi soția sa au modificat capitalul social şi actele de constituire ale Î.M. „Opti Agro” S.R.L., reclamantul ajungând asociat minoritar, cu o cotă-parte de 47,13%. La moment, pe rolul Judecătoriei Chişinău şi Judecătoriei Edineț se află litigii cu privire la acest aspect.
13. Cu privire la sumele de bani transferate pentru procurarea terenurilor agricole în perioada 22.08.2019 - 08.12.2022, la data de 04 decembrie 2023 între reclamant, în calitate de „împrumutător” şi Sergiu Rîmiș („pârât") în calitate de „împrumutat” a fost semnat un contract de împrumut, denumit de părți ,,Contract de credit”.
14. Conform contractului, reclamantul i-a împrumutat pârâtului în total suma de 244 258 Euro. Această sumă de bani urma a fi utilizată, similar condițiilor acordului de anulare din 10 mai 2010, pentru procurarea terenurilor agricole.
15. Conform contractului şi anexelor din contract, sumele fuseseră transferate anterior semnării contractului, fiecare transfer fiind indicat în Anexa nr. 2 la contract, astfel pentru fiecare sumă transferată, era indicat numele vânzătorului indicat de către pârât, de la care urmau să fie procurate anumite terenuri agricole.
16. Potrivit art. 2 al acordului de anulare din 10 mai 2010, urmau a fi întocmite şi actualizate permanent liste ale terenurilor achiziționate. Conform art. 3 al acordului de anulare din 10 mai 2010, bunurile urmau a fi ipotecate, în calitate de garanție a împrumutului oferit. Art. 7 al acordului de anulare din 10 mai 2010, prevede că toate terenurile şi suprafețele de teren

achiziționate de Sergiu Rîmiş, urmau a fi date în arendă întreprinderii Î.M. „Opti Agro” S.R.L. sau terților.

17. Pe parcursul anilor, reclamantul i-a solicitat de mai multe ori pârâtului actele confirmative ale îndeplinirii obligațiilor de procurare a terenurilor agricole, grevarea cu ipotecă şi darea în locațiune către societatea Î.M. „Opti Agro” S.R.L.

18. La 03 februarie 2026 reclamantul a expediat pârâtului o cerere prealabilă, prin care l-a somat repetat ca în termen de 3 zile să îi prezente toate actele care confirmă îndeplinirea de către pârât a obligațiilor conform contractului de împrumut din 04 decembrie 2023, în caz contrar, urmând să se adreseze instanțelor de judecată competente pentru încasarea forțată a penalităților contractuale şi a prejudiciului material. Tot la 03 februarie 2026 reclamantul a expediat pârâtului o cerere, prin care, în temeiul art. 775 alin.(1) şi art.1247 alin.(4) ale Codului civil, a pus în întârziere pârâtul şi a solicitat restituirea împrumutului de 244 258 Euro. La 25 februarie 2026 cererile au fost expediate şi la adresa de poştă electronică a pârâtului.

19. La 24 martie 2026, indică reclamantul că a transmis la adresa de poştă electronică a pârâtului o nouă cerere prealabilă, care ulterior a fost transmisă prin intermediul poştei terestre. Menționează că, adresa de poştă electronică a pârâtului este una funcțională, pe care a utilizat-o atât în corespondența cu reclamantul şi avocatul său, cât şi cu instanțele de judecată. Toate aceste cereri au rămas fără răspuns din partea pârâtului, fapt care probează reaua-credință a acestuia şi lipsa intenției de a-şi onora obligațiile contractuale şi legale.

20. La fel au rămas fără răspuns şi cererile reclamantului, depuse în calitate de asociat către pârât în calitate de administrator, care de asemenea denotă reaua-credință şi lipsa intenției de a-şi onora obligațiile contractuale şi legale.

21. Indică faptul că, în speță există motive întemeiate pentru asigurarea acțiunii sub forma aplicării sechestrului asupra bunurilor mobile (inclusiv sumele de bani din conturile bancare) şi imobile deținute de pârât, şi anume: reclamantul s-a comportat cu bună-credință în raport cu pârâtul, i-a acordat împrumutul şi a solicitat o perioadă îndelungată de timp executarea de către pârât a obligațiilor contractuale; datoria pârâtului este una semnificativă, şi anume de 244 258 Euro datoria de bază şi 110 016,47 Euro penalitatea contractuală, în total suma de 354 274,47 Euro; pârâtul a dat dovadă de rea-credință în executarea obligațiilor contractuale; neaplicarea sechestrului va duce la imposibilitatea executării unei potențiale hotărâri, deoarece examinarea cauzei durează de regulă ani de zile, iar acțiunile pârâtului denotă lipsa intenției de executare; măsurile de asigurare sunt proporționale, ele fiind expres limitate la valoarea acțiunii, nu afectează definitiv patrimoniul pârâtului şi sunt unica măsură eficientă pentru executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile.

22. Reclamantul a fost creditor şi investitor de bună credință. În total, pe parcursul anilor, a transferat pârâului pentru achiziționarea terenurilor 2 053 118 Euro. Pe lângă această sumă, încă 2 530 000 Euro către Î.M. „Opti Agro” S.R.L. pentru construcția clădirii administrative, depozitelor, elevatorului.

23. Obiectul prezentului litigiu îl reprezintă doar o parte din aceşti bani, acordați în perioada 02.08.2019 - 08.12.2022, şi anume, împrumutul în sumă de 244 258 Euro. Penalitatea contractuală pentru ultimii trei ani constituie suma de 110 016,47 Euro.
24. Până în prezent, pârâtul nu a răspuns la cererile înaintate, acest fapt demonstrând indubitabil reaua-credință a acestuia. Or, nu există nicio circumstanță obiectivă care să justifice imposibilitatea prezentării informațiilor şi nici nu era solicitat un efort disproporționat din partea pârâtului.
25. Această conduită depășește sfera unei simple neexecutări contractuale şi relevă un comportament deliberat de eludare a obligațiilor, contrar art. 775 Cod civil. Mai mult decât atât, pârâtul a întreprins acțiuni concrete de prejudiciere a reclamantului, inclusiv în calitatea de asociat şi principal investitor al Î.M. „Opti Agro" S.R.L., prin modificarea structurii capitalului social al societății în detrimentul reclamantului.
26. Or, existența litigiilor pendinte între părți confirmă caracterul conflictual acut al raporturilor și indică fără echivoc intenția pârâtului de a-şi proteja patrimonial dobândit în baza resurselor financiare acordate de reclamant, în detrimentul reclamantului. Deşi celelalte litigii existente între părți nu au legătură nemijlocită cu prezenta cauză, ele probează tiparul comportamental al pârâtului, care este unul îndreptat spre neexecutarea obligațiilor contractuale şi legale.
27. În circumstanțele descrise mai sus, reclamantul consideră că, există un risc real şi serios ca pârâtul să procedeze la înstrăinarea, grevarea sau disimularea bunurilor, în special a bunurilor imobile dobândite din sumele transferate. Or, odată realizate asemenea operațiuni, executarea unei hotărâri favorabile reclamantului ar deveni extrem de dificilă sau chiar imposibilă.
28. Prin urmare, se impune aplicarea de urgență a sechestrului asupra mijloacelor bănești şi bunurilor pârâtului, în special asupra bunurilor imobile, în limitele valorii acțiunii. Conchide că, acțiunea înaintată de reclamant, având un caracter patrimonial, blocarea conturilor bancare şi aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, este oportună, în situația neîndeplinirii obligațiilor contractuale o perioadă îndelungată şi, fiind acumulate deja şi penalități contractuale considerabile.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

46. Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 23 iunie 2026 s-a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Munteanu Elena, în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Werner Hölscher Bernhardt împotriva lui Rîmiș Sergiu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

47. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 02 iulie 2026, avocatul Elena Munteanu în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt a contestat cu recurs încheierea primei instanțe din 23 iunie 2026, solicitând casarea încheierii contestate și emiterea unei noi soluții de admitere a cerinței privind asigurarea acțiunii.

48. În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de asigurare a acțiunii. Totodată, în susținerea recursului, invocă faptul că, încheierea primei instanțe este motivată formal, fără examinarea efectivă a argumentelor și probelor prezentate, contrar prevederilor art. 177 alin. (3) CPC.
49. Susține că, instanța s-a limitat la concluzii generale privind lipsa demonstrării riscului de neexecutare, fără a explica de ce neexecutarea unei hotărâri judecătorești anterioare, ignorarea repetată a notificărilor, refuzul constant de cooperare și existența mai multor litigii între aceleași părți nu constituie circumstanțe relevante pentru aplicarea măsurilor de asigurare.
50. Recurentul afirmă că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă sau excesiv de dificilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile, având în vedere valoarea semnificativă a datoriei, constituită din 244.258 EUR datorie de bază și 110.016,47 EUR penalitate contractuală.
51. Menționează că, deși a acționat cu bună-credință, acordând intimatului un termen îndelungat pentru executarea obligațiilor contractuale, acesta nu a restituit împrumutul și nici nu a întreprins măsuri pentru garantarea executării obligațiilor asumate.
52. Totodată, susține că a demonstrat existența unui tipar comportamental al intimatului de eschivare de la executarea obligațiilor contractuale și legale, inclusiv a celor recunoscute în cadrul unor procese judiciare și confirmate prin hotărâri judecătorești.
53. De asemenea, face referire la litigiile existente între părți, precum și la acțiunile intimatului în cadrul societății „Opti Agro” S.R.L., inclusiv modificarea structurii capitalului social, apreciind că aceste împrejurări confirmă intenția acestuia de a-și proteja patrimoniul în detrimentul intereselor creditorului.
54. Recurentul consideră că există probabilitatea reală ca acesta să procedeze la înstrăinarea, grevarea sau diminuarea patrimoniului său, în special a bunurilor imobile dobândite din sumele împrumutate.
55. În consecință, solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 23 iunie 2026 și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de asigurare a acțiunii, cu aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv asupra mijloacelor bănești aflate în conturile bancare ale intimatului, în limita sumei de 354.274,47 EUR.
56. În referința depusă asupra cererii de recurs, intimatul solicită respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Central din 23 iunie 2026, susținând că prima instanță a examinat corespunzător circumstanțele cauzei și a motivat suficient soluția adoptată, în conformitate cu prevederile art. 177 alin. (3) CPC, constatând lipsa probelor care să demonstreze riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești.
57. Intimatul consideră că neexecutarea obligațiilor contractuale constituie obiectul litigiului, dar nu și dovada existenței riscului de neexecutare a hotărârii judecătorești, iar simpla invocare a unei conduite de rea-credință, a refuzului de cooperare sau a neconstituirii garanțiilor contractuale nu justifică aplicarea măsurilor de asigurare.

58. Susține că, recurentul nu a prezentat probe concrete privind intenția intimatului de a înstrăina, greva sau diminua patrimoniul său, nefiind demonstrate operațiuni de transfer al bunurilor, lichidare a activelor ori inițierea unei proceduri de insolvabilitate.
59. Totodată, arată că, recurentul dispunea de posibilitatea verificării situației juridice a terenurilor în registrele publice, însă nu a identificat vreo operațiune patrimonială care să confirme riscul invocat.
60. Referitor la hotărârea judecătorească din 13 octombrie 2025, intimatul susține că aceasta nu demonstrează imposibilitatea executării, întrucât recurentul nu a prezentat dovezi privind inițierea procedurii de executare silită sau existența unor acte ale executorului judecătoresc care să ateste lipsa bunurilor urmăribile. Mai mult, recunoașterea pretențiilor în cadrul acelui litigiu ar demonstra disponibilitatea intimatului de a-și asuma obligațiile considerate întemeiate.
61. De asemenea, intimatul afirmă că litigiile pendinte și conflictele corporative privind societatea comercială sunt irelevante pentru aprecierea riscului de neexecutare, deoarece privesc patrimoniul unei persoane juridice distincte și nu demonstrează diminuarea patrimoniului personal al intimatului.
62. În aceeași ordine de idei, susține că neconstituirea ipotecilor și corespondența dintre părți reprezintă aspecte ce urmează a fi examinate în cadrul judecării fondului cauzei, fără a constitui, prin ele însele, temeiuri pentru asigurarea acțiunii.
63. Totodată, intimatul apreciază că măsura solicitată este disproporționată, întrucât recurentul solicită aplicarea sechestrului asupra tuturor bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești din conturile bancare, fără identificarea bunurilor concrete și fără demonstrarea necesității unei asemenea ingerințe în dreptul de proprietate. Invocă inclusiv faptul că suma pretinsă cuprinde penalități contractuale contestate, a căror temeinicie urmează a fi stabilită la examinarea fondului.
64. În concluzie, intimatul susține că, recurentul nu a demonstrat existența unor circumstanțe concrete și obiective care să justifice necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, iar argumentele recursului reprezintă, în esență, reiterarea celor invocate în fața primei instanțe.
65. Prin urmare, solicită respingerea recursului și menținerea încheierii contestate. În subsidiar, în eventualitatea admiterii necesității aplicării unor măsuri de asigurare, solicită limitarea acestora la bunuri individual determinate și la suma datoriei de bază de 244.258 EUR, cu excluderea penalităților contestate și a mijloacelor bănești din conturile bancare, precum și obligarea recurentului la depunerea unei cauțiuni pentru garantarea eventualelor prejudicii cauzate intimatului.

MOTIVAREA INSTANȚEI

66. Analizând argumentele invocate de recurent în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ consideră recursul întemeiat și urmează a fi admis, reieșind din considerentele ce succed.
67. În conformitate cu art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, *curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

68. Instanța de recurs reiterează prevederile art.425 CPC, care statuează expres că, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*
69. Potrivit art.181 alin.(1), (2) Cod procedură civilă, *încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs. Dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.*
70. Colegiul civil constată că, în speță, se contestă încheierea instanței de fond privind respingerea cererii reclamantului cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.
71. Potrivit materialelor cauzei rezultă că, încheierea recurată a fost emisă la 23 iunie 2026 (f.d.116-121), iar la 02 iulie 2026 avocatul Elena Munteanu în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt a contestat-o cu recurs (f.d.123-129), prin urmare în termenul legal de 15 zile de la comunicare.
72. În conformitate cu art. 426 alin.(3) CPC, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*
În temeiul art. 427 lit. c) CPC, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionînd prin decizie problema respectivă.*
73. Din materialul probator prezent la dosar, Colegiul Civil reține că, la data de 09 aprilie 2026, Werner Hölscher Bernhardt prin intermediul reprezentantului său, avocatul Munteanu Elena, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rîmiș Sergiu cu privire la încasarea datoriei în sumă totală de 244 258 Euro, a penalității contractuale în mărime de 110 016, 47 Euro, încasarea taxei de stat achitată la depunerea acțiunii în instanță în mărime de 137 423, 77 lei și taxei de timbru în sumă de 200 lei (f.d.1-8).
74. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, în scopul asigurării acțiunii, reclamantul a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile mobile, imobile, precum şi pe mijloacele bănești ale pârâtului, în limita valorii acțiunii de 354 274, 47 Euro (f.d.67-75).
75. Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 23 iunie 2026 s-a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Munteanu Elena, în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Werner Hölscher Bernhardt împotriva lui Rîmiș Sergiu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată (f.d.116-121).
76. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 02 iulie 2026, avocatul Elena Munteanu în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt a contestat cu recurs încheierea primei instanțe din 23 iunie 2026, solicitând casarea încheierii contestate și emiterea unei noi soluții de admitere a cerinței privind asigurarea acțiunii (f.d.124-129).
77. La data de 22 octombrie 2026, Sergiu Rîmiș a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia și menținerea încheierii instanței de fond (f.d.140-143).

78. Examinând argumentele recurentului Werner Hölscher Bernhardt expuse în cererea de recurs în raport cu circumstanțele cauzei și normele de drept aplicabile situației din speța dată, Colegiul civil conchide că, recursul declarat de recurentul Werner Hölscher Bernhardt urmează a fi admis, iar încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 23 iunie 2026 urmează a fi casată, din considerentele ce urmează.

79. Pentru început, instanţa de recurs menționează că, soluționarea chestiunii privind aplicarea măsurilor de asigurare urmează a fi efectuată în coroborare cu prevederile art. 174-177 CPC al RM.

80. În conformitate cu art.174 alin.(1) CPC, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.*

81. Potrivit art. 175 alin.(1) lit. a) CPC, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane*.

82. În temeiul art. 177 alin.(1), (2) și (3) CPC, *în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.*

83. Deci, în temeiul normelor menționate, Colegiul civil notează că, asigurarea acțiunii civile este instituția de drept procesual civil care constă dintr-o serie de măsuri silite, temporare şi urgente, ce pot fi aplicate de instanță, la cererea părții interesate, cu scopul de a asigura o bună finalitate a procesului civil, și anume, executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

84. Asigurarea acțiunii civile, cu certitudine, reprezintă o imixtiune în drepturile uneia dintre părțile aflate în litigiu. Astfel, este necesar ca acest instrument să fie aplicat cu atenție pentru a evita ingerințe lipsite de necesitate sau chiar abuzive în drepturile celeilalte părți. Această sarcină, deși primar revine participanților aflați în litigiu – să nu înainteze cereri abuzive de asigurare a acțiunii – doar cu scopul de a crea prejudicii celeilalte părți, însă în final instanța de judecată apreciază necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

85. Pentru a admite solicitarea participantului la proces și a aplica măsura de asigurare, instanța urmează să verifice dacă sunt suficiente probe şi argumente că aplicarea măsurilor de asigurare corespunde scopului prevăzut de lege, adică să asigure executarea efectivă a unei viitoare hotărâri judecătorești și că măsura solicitată este în concordanță cu obiectul acțiunii.

86. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunurilor, ce pot asigura executarea reală şi corespunzătoare a hotărârii judecătorești. Mai mult

ca atât, importanța ei constă în faptul, că prin aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii sunt apărate drepturile reclamantului, în cazul în care pârâtul poate acționa cu rea-credință, astfel încât să facă greu de executat sau imposibilă executarea eventualei hotărâri în favoarea reclamantului.

87. Corespunzător, Colegiul civil concluzionează că, la caz, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important ca instanța, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.

88. La fel, instanța va reține că, solicitările privind aplicarea sechestrului pe bunurile imobile sau mobile, fără a le individualiza sau indica exact, pot fi admise de instanță întrucât asemenea formulări pot fi justificate de faptul că, deși solicitantul a depus toată diligența, nu a reușit să afle informația necesară.

89. Raportând conținutul cadrului legal ce guvernează speța prin prisma situației din cauza dată, Colegiul Civil conchide că, prima instanță neargumentat și fără justificare legală a respins cererea formulată de Werner Hölscher Bernhardt prin intermediul avocatului Elena Munteanu privind asigurarea acțiunii.

90. Mai mult ca atât, Colegiul Civil atestă că, instanța de fond respingând cererea de asigurare a acțiunii, a reținut că reclamantul nu a demonstrat existența unui risc iminent de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri judecătorești, apreciind că argumentele invocate se întemeiază pe simple presupuneri.

91. Colegiul judiciar nu poate subscrie acestei concluzii, întrucât prima instanță nu a acordat o apreciere corespunzătoare circumstanțelor concrete invocate de reclamant, limitându-se la constatarea insuficienței probelor, fără a analiza relevanța cumulativă a acestora pentru stabilirea riscului de neexecutare.

92. În conformitate cu art. 118 alin.(1) CPC, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*, or, la caz, reclamantul/recurent Werner Hölscher Bernhardt a argumentat necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii prin comportamentul pârâtului/intimat Sergiu Rîmiș.

93. Astfel, obiectul acțiunii îl constituie încasarea unei creanțe în cuantum total de 354.274,47 EUR, formată din datoria de bază de 244.258 EUR și penalitatea contractuală de 110.016,47 EUR. Deși valoarea considerabilă a pretențiilor nu constituie, prin ea însăși, un temei suficient pentru asigurarea acțiunii, aceasta prezintă relevanță în coroborare cu celelalte circumstanțe ale cauzei.

94. În acest sens, Colegiul civil reține că, reclamantul a invocat nu doar nerestituirea împrumutului, ci și neîndeplinirea de către pârât a obligației de constituire a ipotecilor asupra terenurilor agricole procurate din mijloacele financiare acordate, deși părțile conveniseră expres asupra acestor garanții în vederea asigurării executării obligațiilor contractuale.

95. Or, neconstituirea garanțiilor convenite prezintă o relevanță distinctă de simpla neexecutare a obligației de plată, întrucât privește tocmai mecanismul contractual destinat protejării creditorului împotriva riscului de nerecuperare a creanței.
96. Totodată, instanța de recurs reține că, reclamantul a solicitat în repetate rânduri pârâtului prezentarea informațiilor privind terenurile procurate și îndeplinirea obligațiilor asumate, însă solicitările respective au rămas fără răspuns. Această conduită, coroborată cu neconstituirea ipotecilor și nerestituirea sumelor împrumutate, constituie un element relevant pentru aprecierea riscului de compromitere a executării unei eventuale hotărâri judecătorești.
97. În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reține argumentul recurentului privind existența unei hotărâri judecătorești anterioare, pronunțate la 13 octombrie 2025, prin care au fost admise pretențiile formulate împotriva pârâtului, acesta recunoscând acțiunea, fără ca obligațiile respective să fi fost executate benevol, potrivit susținerilor reclamantului.
98. Contrar argumentelor expuse în referință, recunoașterea pretențiilor într-un litigiu anterior nu exclude existența riscului de neexecutare, în condițiile în care aceasta nu a fost urmată de executarea efectivă a obligațiilor recunoscute. De asemenea, lipsa dovezilor privind inițierea executării silite nu înlătură relevanța acestei împrejurări, întrucât asigurarea acțiunii urmărește prevenirea riscului de neexecutare a unei hotărâri viitoare.
99. Colegiul judiciar apreciază că, prima instanță nu a acordat o apreciere suficientă nici argumentelor referitoare la existența mai multor litigii între părți și la acțiunile pârâtului privind modificarea structurii capitalului social al societății în care acesta deține interese patrimoniale.
100. Deși asemenea împrejurări nu demonstrează, în mod individual, diminuarea patrimoniului personal al pârâtului, ele prezintă relevanță în contextul conduitei patrimoniale generale invocate de reclamant.
101. În acest context, Colegiul civil subliniază că, aplicarea măsurilor de asigurare nu poate fi condiționată de demonstrarea cu certitudine a intenției pârâtului de a înstrăina, greva sau diminua patrimoniul său, întrucât o asemenea interpretare ar lipsi instituția asigurării acțiunii de caracterul său preventiv, fiind suficient ca împrejurările obiective ale cauzei, apreciate în ansamblu, să justifice în mod rezonabil riscul compromiterii executării unei eventuale hotărâri judecătorești.
102. Prin urmare, instanța de recurs consideră că valoarea considerabilă a creanței, perioada îndelungată de neexecutare a obligațiilor, neconstituirea garanțiilor contractuale convenite, ignorarea solicitărilor repetate ale creditorului și conduita pârâtului în raporturile patrimoniale dintre părți, constituie un cumul de circumstanțe care justifică necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.
103. Referitor la proporționalitatea măsurilor solicitate, Colegiul civil reține că, aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv asupra mijloacelor bănești din conturile bancare ale pârâtului, în limita valorii acțiunii, corespunde naturii patrimoniale a litigiului și urmărește exclusiv conservarea posibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, fără a anticipa soluția asupra fondului cauzei.
104. Totodată, lipsa individualizării exhaustive a bunurilor nu constituie un impediment pentru aplicarea sechestrului, în condițiile în care acesta urmează a fi executat cu respectarea limitei

valorice stabilite de instanță. Nici contestarea penalităților contractuale nu justifică, la această etapă procesuală, excluderea lor din valoarea pentru care se solicită asigurarea, temeinicia și întinderea pretențiilor urmând a fi stabilite la examinarea fondului cauzei.

105. Astfel, Colegiul judiciar concluzionează că, prima instanță a apreciat incomplet circumstanțele relevante ale cauzei, fără a ține seama de caracterul cumulativ al împrejurărilor invocate de reclamant, care, analizate în ansamblu, justifică existența unui risc real de compromitere a executării unei eventuale hotărâri judecătorești favorabile acestuia.

106. Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea formulată de Werner Hölscher Bernhardt prin intermediul avocatului Elena Munteanu privind asigurarea acțiunii este întemeiată și probată, din care considerente va dispune admiterea cererii privind asigurarea acțiunii, or, prin probele nominalizate se demonstrează incontestabil faptul că, intimatul Rîmiș Sergiu eschivându-se de la executarea obligațiilor pecuniare asumate, în viitor poate crea dificultăți la executarea unei eventuale hotărârii judecătorești emise în favoarea reclamantului/recurent, reieșind din suma impunătoare a datoriei şi în consecință persistă riscul şi probabilitatea ca executarea ulterioară a hotărârii judecătorești să devină imposibilă sau dificilă de realizat, iar drepturile şi interesele legitime ale reclamantului să fie afectate şi prejudiciate.

107. Colegiul Civil punctează că, prin asigurarea acțiunii, sub nici o formă, nu se prejudiciază fondul cauzei, iar sechestrul aplicat, fiind unul temporar, nu poate aduce atingere dreptului de proprietate a intimatului asupra bunurilor sechestrate și nici dreptului la un proces echitabil în sensul garantat de CEDO.

108. În consecință, Colegiul Civil admite recursul și casează încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 23 iunie 2026, prin care a fost respinsă cererea înaintată de avocatul Elena Munteanu în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt privind asigurarea acțiunii, soluționând prin decizie problema respectivă prin care: va admite cererea înaintată de avocatul Elena Munteanu în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

109. În conformitate cu art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, *decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii.*

110. În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art. 427 lit. c) și 428 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

DECIDE

Se admite recursul declarat de avocatul Elena Munteanu în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt.

Se casează integral încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Central din 23 iunie 2026 prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Werner Hölscher Bernhardt împotriva lui Rîmiș Sergiu cu privire la

încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, **cu soluționarea prin decizie a problemei respective**, după cum urmează:

Se admite cererea formulată de avocatul Elena Munteanu în interesele lui Werner Hölscher Bernhardt privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Se aplică sechestru asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare deținute de Sergiu Rîmiș (IDNP 0982802025299) în limita valorii acțiunii în sumă de 354.274,47 (trei sute cincizeci și patru de mii două sute șaptezeci și patru, 47) EUR.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș**

Ivan Parii